

[Handelsministeren.]

myndigheder, den indeholder, stort set er noget, vi har allerede under den nuværende lovgivning. § 8 er ny, men § 8 henviser jo, når det drejer sig om nærmere at definere, hvad urimelige priser er, netop til § 7, og vi har jo brugt mange møder og mange timer i erhvervsudvalget på at få klargjort, hvad der ligger i de forskellige bestemmelser i § 7. Vi har talt om renteomkostningernes indregning i priserne, har talt om lønomkostningerne, begrebet nødvendige omkostninger, vi har talt om kostprisprincip, begrænset anvendelse af genanskaffelsesprincip, vi har talt om indregning af indehaverens og ægtefællens arbejdsindsats, den produktive og den administrative osv.

Den grundige behandling af dette lovfor-slag, som vi har haft i erhvervsudvalget, er netop gået ud på at afgrænse rækkevidden af § 8 ved at fastlægge grundlaget for bestemmelserne i § 7, så det stod klart, hvad der ligger i denne lovgivning. Derfor er det fuldstændig misvisende at tale om, at monopolrådet nu skulle være, som hr. Stetter sagde, enevældig lovgiver, og at folketinget skulle have sat sig ud af funktion. Jeg mener netop, at vi med megen omhu har defineret grundlaget for monopolrådets virke.

Stetter (KF):

Jeg har ikke refereret interviewets overskrift. Jeg erkender da, at professor von Eyben ikke har noget som helst ansvar for overskriften. Det ved vi jo alle sammen.

Det forekommer mig, at handelsministeren taler helt uden om sagens kerne. Det drejer sig jo hverken om § 6 eller § 7, der er kendte bestemmelser. Det drejer sig om den nye bestemmelse i § 8, hvorefter tilsynet har pligt til at gribe ind. Dette folketing giver myndighederne en pligt til at gribe ind og bestemme rimelige priser og avancer. Det er herom, monopolrådets formand siger, at man hermed giver monopolrådet en myndighed til at fungere som lovgiver for hver enkelt branche. Det er ikke mig, der siger det. Det er monopolrådets formand, og han

må dog vide, hvad han taler om. Han har stor erfaring.

Det er muligt, jeg har været naiv, når jeg troede, at det var monopolmyndighederne, som ønskede denne lovgivning. Jeg kunne da ikke forestille mig, at det var en liberal handelsminister og en liberal regering, som ønskede dette. Jeg måtte da tro, at ud fra den praksis, man havde, mente man, at dette kunne føre til et bedre resultat. Handelsministeren må undskylde, at jeg har haft den opfattelse.

Jeg kan altså ikke på noget punkt få mere ud af handelsministeren, forstår jeg. Jeg synes, det er tragisk, og det er deprimerende, at dette folketing, som efter valgdagen den 4. december 1973 har fået en sammensætning, der vel må betegnes som mere liberal end den sammensætning, der fandtes før den 4. december, at dette folketing har så ringe forståelse for erhvervslivets i forvejen trange vilkår, at man nu kommer med dette, som jeg må betegne og vurdere som et overgreb. Hvis monoptilsynet, monopolrådet, skal forsøge at efterleve denne tekst, ja, så skal der jo ansættes i massevis af medarbejdere, og så bliver der tale om overgreb. Jeg ved ikke, om monopolrådet måske vil sige: all right, vi har fået en umulig opgave, og så må vi i virkeligheden være noget i retning af lovbrydere, for vi kan ikke løse den opgave. Men jeg synes, det er lige tragisk i begge tilfælde.

Jeg må her, et minut i 12, appellere til dette liberale folketing om at nægte denne lovgivning fremme.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Det var ganske rigtigt ikke hr. Stetter, der referede til overskriften på dette interview, det var nemlig hr. Lysholt Hansen, og det var til hr. Lysholt Hansen, jeg rettede mit svar vedrørende denne overskrift.

Må jeg igen sige til hr. Stetter: det er rigtigt, at monoptilsynet efter § 8 har pligt til at gribe ind. Men så satte hr. Stetter punktum. I § 8 står jo, at man har pligt til at gribe ind, når tilsynet „konstaterer urime-